

Andlig klarsyn i prövningens stund

Vi har gått in i den period på kyrkoåret som kallas ”Fastan”. Den sträcker sig över fyrtio dagar och slutar söndagen före påsk, på Palmsöndagen. Fasta handlar om att avstå något för att erhålla något annat.

Å ena sidan kan man tänka att fasta är något helt främmande för dagens människa, å andra sidan är vi idag väldigt öppna för att utsätta oss för olika övningar. Vi styrketränar, motionslöper, går stavgång, försöker äta lite nyttigare. Vi är beredda att betala ett pris för att må bättre, hålla ner vikten, stärka kroppen.

Fastan är också en övning - en andlig övning. Som vilken övning som helst så ger den en viss färdighet, ett visst resultat. Fastan kan ge oss större andlig klarsyn och vara en påminnelse om kampmomentet i tron.

Vi protestanter kan ha lite svårt för sådana här övningar som ska leda till något - vi får lätt för oss att det handlar om laggärningar och att vi inte litar på nåden. Men fastan påverkar inte frälsningen, eller Guds kärlek till dig. Fasta handlar om att genom andlig övning få hjälp att fokusera mer på det som är väsentligt. Att avstå något för att erhålla något annat.

Med det som bakgrund ska jag nu läsa en av dagens texter, den första söndagen i fastan.

Matt 4:1-11

Syftet med att Jesus förs ut i öknen av Anden är tydligt: för att sättas på prov! Eftersom det så klart framgår av texten att det är djävulen som sätter Jesus på prov, så var Jesus mycket medveten om var tankarna kom ifrån. (troligtvis ska vi inte tolka denna text som ett bokstavligt möte med den onde, snarare som något som utspelar sig i Jesus tankar och medvetande, kanske en syn...) Ska vi tolka den här texten bokstavligt så behöver vi också kunna hitta ett berg, varifrån vi kan se alla riken i världen.

Så det troligaste scenariot är att Jesus är i sin ensamhet och frestas av tankar som har den ondes ursprung. Det gör inte prövningens stund lättare, snarare tvärtom. Tänk om en djävul dök upp varje gång vi frestades...

Det vore ju smidigt! Men det är med min egen röst, i mina egna tankar som frestelsen formuleras. Frestelsen kommer oftast inte därifrån (utifrån), utan härifrån (inifrån).

Så Jesus brottas i sin ensamhet, precis som i Getsemane. (ingången/utgången) Och nog var han hungrig. Utan mat i fyrtio dagar och nätter...vem skulle få veta om Jesus knäppte med fingrarna (ja, han behövde väl inte ens göra det) och förvandlade några stenar till frallor?

Varje frestelse i den här texten är ett försök av den onde att få Jesus att agera utifrån sin gudomlighet, att frånga de mänskliga förutsättningar som han gått in under. Ser ni det?

- ”Kom igen, visa att du är mer än bara en människa!” Frestaren använder t.o.m. bibelcitat - bara för att något låter fromt behöver det inte vara rätt...

Jesus hade förmågan att göra alla de här sakerna - det var ju därför det var frestelser för Honom.

Och här berör vi försoningens mysterium. När människan försökte bli som Gud, så förlorade hon närheten till Gud. Enda sättet att sona relationsbrottet var att Gud blev människa, gick in under samma förutsättningar och lagade det som brustit. Uppdraget för Jesus var att underställa sig mänsklighetens förhållanden, och sedan möta och besegra människans slutliga fiende - döden.

Hebr 2:14-18

Djävulen försöker därför fresta Jesus att ”lämna” sin mänskliga identitet. Inte bara där i öknen. Hela passionsberättelsen är en enda stor offensiv från den onde att få Jesus att, bara för ett ögonblick, lämna sin mänskliga identitet och därmed lämna mänskligheten åt sitt öde.

Matt 27:39 ”de som gick förbi korset...hjälp dig själv nu om du är Guds son...” Hör ni ekot från öknen?

Finns det då något vi kan lära oss av texten vi läst i Matt 4?
Även om vi inte har en öken eller 40 dagars fasta bakom oss?
Frestas vi på liknande sätt?

De ”tilltal” som Jesus får i öknen, och som han genom sin andliga klarsyn avslöjar som falska handlar i tur och ordning om:

- **att främst fylla sina egna behov.** Jesus valde att lita på Guds omsorg, vilket ledde till att änglar kom och betjänade honom... M.a.o ”sök först Guds rike....”
- **stolthet & självhävdelse.** Att använda maktspråk -”jag ska minsann visa” Den totala motpolen till korsets väg.
- **att ta en ”andlig genväg”** - ”Det är väl ändå resultatet som räknas, vägen dit är väl inte lika viktig...”
Inget kunde vara mer fel!!

Jag tror att dessa tre prövostenar är klokt att ha med sig i ryggsäcken. Vad är det jag söker egentligen?
Hur ska jag kunna urskilja vad som är Guds röst, min egen eller den ondes?
Jo, söker jag i det här främst att mätta mina egna behov, underbygger det här min egen stolthet och position, är det här en ”andlig genväg”?

Det finns en tillväxt i tron som inte kommer av aktivism och självhävdelse, den brukar kallas för Andens frukt. Den växer i stillhet hos en människa som har funnit vila hos Gud. Som låter det bero på Kristus.

Förnöjsamhet är något vackert.

I aktivismens tidevarv har det blivit något fult, nåt som håller dig tillbaka från din fulla potential. Man ska aldrig vara nöjd, lönen kan bli högre, skatten kan bli lägre, rynkorna kan bli färre, musklerna kan bli större.

Någon sa en gång så här: ”*Jag har lärt mig att klara mig med det jag har. Jag kan leva fattigt och jag kan leva i överflöd. Jag har verkligen erfarenhet av allt: att vara mätt och att hungra, att leva i överflöd och att lida brist. Allt förmår jag genom honom som ger mig kraft.*” Paulus i Fil 4:11-13

”*Ja, gudsfruktan i förening med förnöjsamhet är verkligen en stor vinning.*” 1 Tim 6:6 (1917 övers.)

Förnöjsamhet är inte att resignera och ge upp, men trons kamp handlar mer om att hålla fast vid än att erövra. Kristus har segrat - därför segrar också vi!

Fasteperioden, med eller utan fasta, kanske kan bli en tid av reflektion över var kampen utspelar sig i mitt liv. Och det finns något djupt evangeliskt i fastans väsen: detta att avstå från något för att erhålla något annat. Gud hjälpe oss att välja rätt!

Gemensam bön:

Helige starke Gud, lär oss att allt djupare förstå vad Kristus har gjort för oss. Låt hans seger över frestelsen ge oss styrka i vår svaghet, klarsyn i vår förvirring och uthållighet i vår kamp.

Genom Jesus Kristus, vår Herre

Amen!